

از مطالعه این نشریه در زمان تفیلا و فواندن توراہ فودداری فرمایید.

אברהם קאהן

10 ניסן 5780

جهت مفظ قدوسیت این نشریه از دور انداقتن آن فودداری فرمایید.

12

5 פתורי רוש נג

کیبور یک فکر نامربوط داشته باشد و وارد قودش هقوداشیم شود ، فوراً خواهد مرد. اگر هم پیر باشد و یا تحمل آب سرد را نداشته باشد ، تکه‌های آهن را داغ می‌کردند و در آب می‌قوه می‌انداختند تا آب گرم شود. ولی با این حال شخص کهن گادول نمی‌تواند در این جلسه بنشیند چون اضافه نکردن ماه آدار برای او منفعت دارد و ممکن است تصمیم درست را نگیرد. از این مورد می‌فهمیم چقدر موارد دیگر می‌توانند بر تصمیمات و احساسات ما تأثیر گذارند. پس در انجام میصواهای توراہ و عبادت خد-اوند نباید به فکر این بود که "چه چیزی گیر من می‌آید" و منفعت شخصی ما در این مورد چیست و چه ضرری ممکن است برای ما داشته باشد ، بلکه باید خواست خد-اوند را بدون این تفکرات انجام دهیم. مخصوصاً در این ایام قبل از موعد که هم خرید و خرج و مخارج زیاد است و هم کارهای نظافت و دور ریختن خامص. نباید فکر کرد این مورد برای من ضرر دارد و سعی نمود هلاخا را دور زد.

علاوه بر نظافت خانه و مکانهای دنیوی ، در این روزها باید به فکر نظافت معنوی و عالم روحانی خود نیز باشیم ، بدین صورت که هم هلاخاهای پسخ و ایام موعد را بخوانیم و هم این که معنی و مفهوم هگادای پسخ را مطالعه نماییم تا بتوانیم در شب موعد ، ایمان کامل را هم برای خود و هم برای فرزندان توضیح دهیم و یاد بگیریم چگونه به خد-اوند اطمینان داشته باشیم ، خد-ایی که برای ما معجزه نمود و ما را از مصر بیرون آورد ، دریا را برای ما باز نمود ، مایحتاج ما را در بیابان تأمین کرد و توراہ را به ما اعطا نمود.

آری ، لازم است خود را برای شب موعد آماده کنیم ، هم از لحاظ مطالعه و هم از لحاظ مادی و روحانی تا این شب با حال و هوای خوب سپری گردد ، تا خد-ای ناکرده عصبانی نشویم و خاطرۀ بدی در ذهن ما یا دیگران باقی نماند. یکی از اصول توراہ این است که هرچقدر فرد برای موردی زحمت بکشد ، از جانب خد-اوند نیز همانقدر به او نعمت می‌بخشند.

باشد رضای خد-اوند که تمام سعی و تلاش خود را برای شب موعد انجام داده و از جانب خد-اوند نیز نعمت فراوان ، چه مادی و چه معنوی ، به ما اعطا شود.

این پاراشا به مانند پاراشای قبلی ، مطلب قربانیها را ادامه داده و دربارهٔ قربانی عولا که تمام آن روی مذیخ می‌سوخت صحبت می‌کند.

راشی در تفسیر خود می‌نویسد لازم بود به اهرون و فرزنداناش تأکید شود قربانی عولا را نیز با سرعت و زرنگی انجام دهند چون از این قربانی قسمتی به افراد کهن نمی‌رسید.

سیفتی‌خخامیم سخنان راشی را توضیح داده و می‌فرماید: "معمولاً افراد کهن قسمتی از قربانی را دریافت می‌کردند و به همین جهت اشتیاق داشتند آن قربانی را به سرعت انجام دهند ، ولی چون از قربانی عولا که روزی دو عدد گوسفند بود ، به غیر از پوست آن هیچ چیز به شخص کهن نمی‌رسید ، لازم بود تأکید شود که اهرون و فرزنداناش این قربانی را نیز با سرعت و با زرنگی انجام دهند.

حال این مورد سؤال‌برانگیز است چون چندین بار خود توراہ توضیح می‌دهد اهرون هم چنان که خد-اوند فرمان داده بود عمل نمود و علاوه بر این ، آنقدر برای اشخاص کهن گوشت بود که آنها از خوردن گوشت زیاد دل درد می‌گرفتند. پس چرا جای نگرانی وجود داشت که اهرون و فرزنداناش این قربانی را با سرعت و به صورت شایسته انجام ندهند؟

ولی در واقع نفس آدمی بدین صورت است که اگر کاری را انجام می‌دهد و در ازای آن هیچ مزدی دریافت نمی‌کند و در مقابل کار مشابهی را انجام می‌دهد و در مقابل آن مزد یا یک تکه گوشت دریافت می‌کند ، احساس می‌نماید که در کار اول ، چیزی از جیب او کم شده پس نیز لازم بود تا توراہ تأکید نماید قربانی عولا را نیز باید به مانند دیگر قربانیها انجام داد.

همچنین گمارا در مسخت سنهدرین می‌فرماید شخص کهن گادول نباید در جلسه‌ای که تصمیم می‌گیرند که سال ، دو ماه آدار داشته باشد یا خیر ، حضور پیدا نماید ، چون اگر یک ماه آدار دیگر به سال اضافه کنند ، ماه تیشری عقب می‌افتد و در روز کیبور هوا سردتر است و برای شخص کهن گادول سخت‌تر است که پنج بار در میقوه طویلا نماید.

حال این نیز مفهوم نیست ، چون دربارهٔ شخص کهن گادول صحبت می‌شود که در روز کیبور اصلاً به فکر این دنیا و لذات این دنیا نیست و تمام فکر و نیت او این است که رضایت خد-اوند را انجام دهد تا گناهان قوم بیسراثل کفاره شوند. علاوه بر این ، اگر شخص کهن گادول در روز

1 اگر در کیفیت و کمیت مطالب این نشریه (آی ، پیشنهاده و یا سوالی در امور هلافا و زندگی روزمره دارید از اتمام لطف

مقدمات مراسم شب פסח

گندمها مورد محافظت بوده‌اند. اما در سایر روزهای موعد لازم نیست حتماً מצה שמורה باشد. در ضمن بهتر است مصای شب פסח مصای دستی باشد که به نیت مصای میصوا، پخته شده است ولی در شرایطی که به هیچ صورت امکان دسترسی به مصای دستی نیست می‌توان بر مصای ماشینی نیز براخا گفت.

۱. هر مرد و زن یهودی که به سن انجام میصوا رسیده، موظف است در شب ליל הפסח مراسم چهار جام י"י به ترتیب ذکر شده در הגדה را بنوشد. (ترجیحاً י"י یا آب انگور قرمز). حتی کسی که ی"י، او را آزار می‌دهد یا از ی"י متنفر است، وظیفه دارد چهار جام را بنوشد، اما می‌تواند بر خود سبک بگیرد و ی"י جوشیده یا ی"י تهیه شده از کشمش و یا آب انگور بنوشد. به هر حال اگر این احتمال وجود دارد که با نوشیدن ی"י دچار بیماری داخلی گردد یا بستری شود از نوشیدن چهار جام י"י معاف می‌باشد و می‌تواند براخای קיי"ש را بر مصا بگوید.

۵. هر یک از چهار جام י"י در مراسم ליל הפסח حداقل باید حاوی ۸۷ گرم یا ۸۷ میلی‌لیتر י"י باشد و بهترین حالت نوشیدن ۸۷ میلی‌لیتر به صورت یک جا می‌باشد. حداقل در جام קיי"ש و جام آخر باید سعی نمود تمام ۸۷ میلی‌لیتر را نوشید و اگر نوشیدن این حجم سخت است، حداقل باید بیشتر آن یعنی حداقل ۴۴ میلی‌لیتر را یکجا بنوشد. مگر اینکه י"י او را آزار می‌دهد یا مانع انجام سایر میصواها می‌شود، در این صورت حتی اگر دو یا سه جرعه بنوشد لازم نیست مجدداً تکرار نماید.

۸. هر فرد یهودی وظیفه دارد، چنان رفتار نماید مثل اینکه خود او با سرافرازی از گالوت مصر خارج شده است. بنابراین در شب مراسم ליל הפסח همانند وزرا هنگام صرف غذا به علامت آزادی و تحت سلطه نبودن به راحتی تکیه می‌دهند، ما نیز به علامت عدم بندگی و زیر دست بودن و آزادی از قید و بند تمام قدرتها غیر از خدا-اوند باید بر دست چپ تکیه داده و با دست راست مصا و י"י را میل نماییم. در حدی که اگر مردی بدون تکیه، مصای میصوا را بخورد برای وی، میصوا محسوب نمی‌شود و باید مجدداً با تکیه، مصای میصوا را میل نماید. همچنین اگر فردی بدون تکیه به پهلوی چپ به علامت آزادی، چهار جام י"י را بنوشد میصوا را انجام نداده و باید مجدداً در حالت تکیه آنها را بنوشد. خوردن כור"ב و הפיקומן نیز باید در حالت تکیه باشد. در زمان خوردن شام تکیه دادن واجب نیست اما بهتر است در حالت تکیه باشد. اما برای خوردن מר"ב یا سبزی تلخ تکیه نمی‌دهیم زیرا מר"ב یادآور زمان بندگی، تحت فرهنگ بی‌بند و باری و تکبر مصریان است، به همین دلیل تکیه نمی‌دهیم. در زمان خواندن دعای پس از غذا یعنی ברכת המזון

۴. در روز אדינה פסח صرف وعده کامل غذا از حدود سه ساعت مانده به خروج ستارگان ممنوع است یعنی صرف بیش از ۵۶ گرم مصای پخته شده در سوپ یا سرخ شده در روغن یا מצה לשירה ممنوع است ولی کمتر از این مقدار مجاز می‌باشد و خوردن میوه‌ها، سبزیجات، برنج و گوشت نیز مجاز است ولی هر شخص باید برحذر باشد اشتباهی خود را برای خوردن مصای میصوا و سایر مراسم شب פסח به خوبی باز نگاه دارد.

۵. مراسم شب פסח را بلافاصله با آغاز شب و قبل از اینکه بچه‌ها انرژی خود را مصرف و در هنگام اجرای مراسم به خواب روند، باید آغاز نماییم.

۶. خوردن بازوی کباب شده در شب פסח ممنوع است بلکه فردی آن شب یعنی روز اول موعد می‌توان آن را خورد (در خارج از אר"ץ ישראל در روز دوم موعد) و بهتر است آن را برای روز دوم موعد باقی نگذارد زیرا در این صورت مانند این است که شب פסח آن را برای روز دیگر کباب کرده و این مجاز نمی‌باشد.

۷. باید بسیار برحذر بود اگر برای میصوای מר"ב، از کاهو استفاده می‌کنیم آن را از لحاظ وجود حشرات و کرمها بررسی نماییم زیرا کرمهای ریز سبز رنگ، هم‌رنگ کاهو بطور شایع در گیاه یافت می‌شوند که به علت چسبندگی محکم حتی با فشار آب جدا نمی‌شوند و خوردن هر یک از آنها، یک گناه مجزا و بر خلاف امر خدا-اوند در تورات مقدس است. بنابراین در مناطقی که نمی‌توان کاهوی پرورش یافته تحت شرایط ویژه و عاری از حشرات تهیه نمود بهترین کار این است از هر یک از برگهای کاهو، قسمتهای سبز دو طرف آن را کنده و دور انداخت، سپس قسمتهای وسط که متمایل به سفید هستند را شسته و اگر حشره‌ای باقی بماند بدلیل اختلاف رنگ دیده می‌شود و قابل زدودن می‌باشد و تمامی این موارد در مورد کرفس نیز باید برحذر بود و رعایت نمود.

۹. بر طبق فرمان تورا، هر فرد یهودی بالغ چه مرد و چه زن باید در شب פסח بر طبق مقدار و ترتیب ذکر شده در قوانین הגדה، مصا بخورد. (در خارج از אר"ץ ישראל دو شب اول פסח). اما در سایر ایام موعد، خوردن مصا میصوا است ولی واجب نیست و شخصی که خوردن مصا به هر دلیل برای وی مشکل است فقط در مراسم ליל הפסח موظف است مصا بخورد ولی در سایر روزها می‌تواند از برنج، سیب‌زمینی، گوشت و انواع غذاهای غیرخامص استفاده نماید. مصایی که در شب פסח و در مراسم ליל הפסח خورده می‌شود باید מצה שמורה باشد یعنی از گندمی درست شده باشد که از زمان درو مورد محافظت بوده تا آب به آن نرسد. به هر صورت اگر چنین مصایی در اختیار نیست، می‌توان برای میصوای شب פסח از مصایی استفاده نمود که حداقل از هنگام آرد شدن

7. مقدار مصایی که در شب باید خورده شود (مصای میصوا) طبق عقیده‌های نوزده گرم و طبق عقیده دیگر 29 گرم می‌باشد و بهتر است برای مصا عدد 29 گرم را به عنوان حداقل در نظر گرفت. در شرایط اضطراری مانند بیماری که حتی 29 گرم را نمی‌تواند بخورد، می‌توان به نوزده گرم اکتفا نمود و باید براخای **המוליא** بگوید اما براخای **לל אכילת מצה** را نباید بگوید مگر کسی که 29 گرم مصا میل نماید. همچنین کسی که کمتر از 29 گرم مصا می‌خورد، **ברכת המזון** را نباید بخواند و شخصی که می‌داند خوردن مصا او را دچار بیماری جدی یا بستری شدن خواهد کرد از خوردن مصا کاملاً معاف می‌باشد.

16. مقدار 29 گرم مصا را می‌توان بتدریج میل نمود به شرطی که خوردن تمام 29 گرم حداکثر چهار دقیقه طول بکشد به هر جهت اگر برای وی مشکل است می‌تواند آن را در عرض هفت و نیم دقیقه میل نماید. باید مصا را خوب جوید و سپس بلعید و باید آن را در حال تکیه به سمت چپ، خورد و در غیر این صورت مجدداً باید این میصوا را تکرار کرد. به جز خانمها که اگر بدون تکیه، بخورند نیازی به خوردن مجدد نمی‌باشد. در ضمن خوردن مواد غذایی دیگر همراه مصای میصوا ممنوع است اما به هر جهت اگر اشتباهاً شخصی آنرا در سرکه یا سوپ فرو کرد و میل نمود برای وی محسوب می‌شود. شخص سالخورده یا بیمار یا کسی که دندان درد شدید دارد و نمی‌تواند مصا را خالی و به تنهایی بجود، مجاز است مصا را به تکه‌های کوچک، خرد کرده و میل نماید و همچنین مجاز است مصا را در آب، نرم نماید و بخورد و اگر حتی به این طریق نیز قادر نیست، مجاز است آن را در سوپ یا غذا داخل کند به شرطی که سوپ یا غذا به حدی داغ نباشد که دست را بسوزاند، زیرا این حرارت مصا را می‌پزد و مصای میصوا نباید پخته باشد.

56. زمان خوردن مصا و **מרור** در شب **פסח** تا نیمه‌شب می‌باشد و اگر به هر دلیل تا بعد از نیمه شب معطل شد، مصا و **מרור** را بدون براخای **לל אכילת מצה** و یا **לל אכילת מרור** میل نماید.

9. شخص عاقل همیشه آینده‌نگر است و چند مرحله جلوتر را می‌بیند. بنابراین هنگام خوردن شام شب **פסח**، معده خود را مملو نسازد تا بتواند میصوای خوردن 29 گرم مصای **אפיקומן** را در انتهای شام با میل و اشتها به جای آورد زیرا خوردن به زور و بدون اشتها، از لحاظ هلاخا، خوردن محسوب نمی‌شود و در صورت عدم رعایت حجم معده، میصوای با ارزش **אפיקומן** را از دست خواهد داد.

17. برای شام دو نوع غذا میل نماید یکی به یادبود قربانی **פסח** و دیگری به یادبود قربانی **חגיגה** و برخی رسم دارند تخم‌مرغ موجود بر سر میز را خورده و می‌گویند **זכר לקרבן חגיגה** یعنی به یاد قربانی **חגיגה** و میصوا است برای شادی مועد، گوشت خورده شود اما واجب نیست.

نیز به احترام این دعا، تکیه نمی‌دهیم. خوردن کرفس نیز نیاز به تکیه، ندارد. هنگام خواندن **הלל** و **הגדה** نیز می‌توان تکیه نداد.

6. صحیح است برای براخای نطیلای اول پس از **ושיב**، یا به هر منظور دیگر، از خانه خارج نشویم حتی تا حیاط که وقفه‌ای بین جام اول و دوم پس از قرائت **הגדה** ایجاد نشود و بهتر است پس از آن نیز، به حیاط خانه خارج نشویم تا وقفه‌ای بین خوردن کرفس و **מרור** ایجاد نشود. (زیرا براخای اول برای جام دوم و براخای کرفس برای **מרור** نیز محسوب می‌گردد) و اگر افراد خانه برای گرفتن نطیلا، چاره‌ای جز رفتن به حیاط ندارند، سعی کنند همگی با هم خارج نشوند بلکه یکی پس از دیگری رفته تا در هر لحظه تعدادی از اهل خانه بر سر میز باقی بمانند.

1. با وجود اینکه در مرحله اول باید برای فرو کردن در سرکه یا آب نمک حتماً کرفس تهیه نمود اما در شرایطی که تهیه آن غیر ممکن است می‌توان به جای کرفس، هر سبزی دیگری را در نمک یا سرکه فرو کرد و با گفتن براخای **האמה** صرف نمود. مقدار کرفس خورده شده باید کمتر از نوزده گرم باشد تا نیاز به گفتن براخای آخر پیدا نکند.

16. تعریف وقایع خروج از مصر در شب مراسم **ליל הסדר** از فرامین تورا می‌باشد و اصل این فرمان، تعریف خروج از مصر برای فرزندان است که هنوز به سن میصوا نرسیده‌اند و صحیح است هر شخص برای دخترانش نیز واقعه خروج از مصر را تعریف نماید. همچنین تعریف خروج از مصر برای نوه‌های پسری و دختری میصوا است. به هر جهت فردی که پسر، دختر یا نوه ندارد وظیفه دارد، وقایع خروج را برای سایر افرادی که سر میز نشسته‌اند تعریف نماید و حتی اگر فردی تنها است این میصوا بر عهده او می‌باشد که وقایع خروج از مصر را برای خویش بازگو نماید.

17. هر شخص وظیفه دارد تمام قسمت **הגדה** را در شب **פסח** بخواند و میصوا است، توضیحات و تفسیرات دانشمندان بر **הגדה** را نیز به آن اضافه نماید. برخی رسم دارند یکی از افراد خانواده **הגדה** را با صدای بلند می‌خواند و سایر افراد با شنیدن، تنها انجام وظیفه می‌کنند و یا آهسته همراه او می‌خوانند و برخی رسم دارند، تمام افراد خانه دسته‌جمعی **הגדה** را با صدای بلند می‌خوانند و برخی نیز رسم دارند هر یک از افراد خانه قسمت کوچکی از **הגדה** را با صدای بلند می‌خوانند و سایرین نیز با صدای آهسته همراه او می‌خوانند و این رسم صحیح است.

18. هر فردی که **הגדה** را با شادمانی و التهاب بخواند بر طبق زوهر مقام والایی دارد، خانمها نیز طبق امر تورا موظف به تعریف وقایع خروج از مصر و خواندن **הגדה** در شب **ליל הסדר** هستند. صحبت در حین خواندن **הגדה** مجاز نیست مگر برای موارد بسیار ضروری و بهتر است از خوردن و سیگار کشیدن در حین قرائت **הגדה** خودداری نماییم.

אן בראי אמור מִחֲתֵלֶּף , מִרְתָּבָא בִלְנֵד שִׁדֵּה וּבֵה אֲשִׁיז־חַנֵּה מִי־רֹנֵד וּבְרִמִּי גִרְדְּנֵד וּקְסִמֵּת דִּיגְרִי אֶז מִסָּא רָא מִי־חֹרְנֵד. בְּדִינֵי סוּרֵת חֲאֻנְמֵהָ פִּסְא אֶז אָנֹּה זְחִמֵּת בְּרָאִי רִסִּידֵּן בֵּה מִרְאִסֵּם לִיל הַסֵּד מִי־סוּאִי חֹרְנֵד מִסָּא דִּר שֵׁב פִּסְא רָא אֶז דִּסֵּת מִי־דֵּהֵנֵד זִיבֵּרָא בֵּה דְלִיל וּקְפֵה הַאִי אִיבְּגָד שִׁדֵּה , טוּל מִדֵּת זִמָּן חֹרְנֵד 29 גִּרָם מִסָּא אֶז צִיבֵּרָא יָא חֶפֶת וּנִיֵּם דְּפִיֶּקֶה פִּרְאֵר מִי־רֹוֹד. אִינֵּן מִסְּאֵלֶּה דִּר מוֹרֵד נוֹשִׁידֵּן צִיבֵּרָא צָאָם י"ו וּחֹרְנֵד מוֹרֵר וּאֶפִּיקוֹמוֹן נִיז דְּפִיֶּקֶה תְּכַרֵּר מִי־שׁוּד.

בְּנִבְרֵינֵן חֲאֻנְמֵהָ מִחֲתֵּרֵם טָא קִבֵּל אֶז אִינֵּקֶה מִקְדָּר לָאָזֵם בְּרָאִי אֲנִבְגָּם מִי־סוּאִי רָא כָּאֻמָּלָא סִרְפֵּת נִכְרֵדֵהָאִי מִיזֵּר רָא תְּרִק נִכְנֵן. בָּא אֲרָאֻשׁ בְּנִשִּׁינֵן וּהִנְגָּמִי קֵה מִשְׁגוּלֵת סִרְפֵּת מִסָּאִי מִי־סוּאִי וּנוֹשִׁידֵּן י"ו הִסְטִי פִּקְרֵת רָא אֶז מִשְׁגוּלֵיִת פִּרְגֵּן כֵּן טָא בְּטוּאֵי חֹרְנֵד וּנוֹשִׁידֵּן רָא דִּר זִמָּנֵהָאִי תִּיעִינֵן שִׁדֵּה בֵּה גָּאִי אֹוִרִי , פִּסְא אֶז אֲנִבְגָּם אִינֵּן מִי־סוּאֵהָאִי מִי־טוּאֵי בֵּה אִמּוֹרֵת אֲשִׁיז־חַנֵּה וּפִרְזִנְדָּן רִסִּידְגִּי כֵּנִי. בֵּה יָאֵד דָּאֻשְׁתֵּה בָּאֻשׁ אִינֵּהָ מִי־סוּאֵהָאִי הִסְטֵנֵד קֵה תֵּנְהָ יֶקֶב בָּר דִּר סָּאֵל בֵּה אֲנִבְגָּם אֵנְהָ מִזְּכִי גִרְדִּידֵן. בָּא אֲרֹוִי מוֹפִיקֵיִת מָדִי וּמַעֲנוּי וּסָּאֵל נִבְגָּת כָּאֻמָּל בְּרָאִי הִמֵּה הִמְכִּישָׁן גִּרָמִי הֵּם צִנָּן קֵה בָּרִיִּתְעָלִי טוּסוּת אֲנִיבִּיאַת חוּד בֵּה מָא קוּל דָּאֵה אִסֵּת:

”כִּי־מִי צָאֵתֵךְ מִאֲרָץ מִצְרַיִם אֲרָאֻנוּ נִפְלָאוֹת _ עִלִּירְגֵּם קִדְרֵת גִּהָנְגִּיר תִּמְדֵּן מִסְרֵ בֵּה גּוֹנֵהָאִי שִׁמָּא רָא בָּא סִרְאֲפִרָזִי אֶז תַּחַת סִּלְטָה אֵנְהָ חָאֵר סָאֻחְתֵּם קֵה דִּר בְּרָאֵר שִׁמָּא בֵּה זָאֻנוּ דִּרְאֻמְדֵּן בֵּה הִמִּינֵן גּוֹנֵה דִּר זְהוּר מִשִּׁיחַ וּאֲבָדִי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מְגִדָּדָא עֲזֻמַּת וּעֲבָיִב חוּד רָא בֵּה קוּם וּפָאֵדָר חוּד נִשָּׁן חוֹאֵהֵם דָּא”.

6. פִּסְא אֶז סִרְפֵּת שָׁאֵם וּקִבֵּל אֶז בְּרִכַּת הַמַּזוּן יִעֲנִי דְעָאִי אַחֵר גִּזָּא , זִמָּן חֹרְנֵד מִסָּאִי אֶפִּיקוֹמוֹן אִסֵּת קֵה הֵר מִרְדֵּי יָא זֵנֵן בָּאֵלְג בָּאִיד 29 גִּרָם אֶז אָנֹּה בֵּה יָאֵבּוּד גּוֹשֵׁת קִבָּב שִׁדֵּה בְּרֵה קִרְבֵּן פִּסְא מִי־לֵי נִמָּאִיד קֵה דִּר זִמָּן אֲבָדִי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אָנֹּה רָא פִּסְא אֶז סִרְפֵּת שָׁאֵם מִי־חֹרְנֵד. פִּסְא נִבָּאִיד אִינֵּן מִסָּא רָא דִּר סוּפֵּי יָא גִזָּאִי דִּיגְרִי פִּרּוּ כֵּנֵד בִּלְכֵּה בָּאִיד תֵּנְהָ חוּרֵדֶה שׁוּד וּהִמָּנְטוּר קֵה גִּפְתֵּה שִׁדֵּת בָּאִיד חוּד רָא כָּאֻמָּלָא סִירֵּר נִמָּאִיד זִיבֵּרָא חֹרְנֵד בֵּה זֹוּר וּבִדּוֹן מִי־לֵי בֵּה מַעֲנִי אֶז דִּסֵּת דָּאֵן אִינֵּן מִי־סוּאִי חוֹאֵהֵם בּוּד. הֵּם צִנָּן קֵה דִּר זִמָּן אֲבָדִי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ , קִרְבֵּן פִּסְא רָא תֵּנְהָ דִּר יֶקֶב חָאֻנֵּה מִי־לֵי מִי־כִרְדֵּן , נִבָּאִיד אֶפִּיקוֹמוֹן דִּר דּוּ מִקָּאֵן מִחֲתֵּלֶּף חוּרֵדֶה שׁוּד יִעֲנִי נִבָּאִיד קְסִמֵּתִי אֶז אָנֹּה רָא סִרֵּ יֶקֶב מִיזֵּר וּבִקְיָה רָא סִרֵּ מִיזֵּר דִּיגְרִי חֲתִי אִגֵּר דִּר הִמָּן אֲטָאֵק בָּאִשׁ , סִרְפֵּת קִרְדֵּת וּמִדֵּת זִמָּן חֹרְנֵד אִינֵּן 29 גִּרָם חֵדָאֻכְרֵר צִיבֵּרָא דְּפִיֶּקֶה וּדִּר שְׂרָאִיִּת צָאֻס חֵדָאֻכְרֵר טָא חֶפֶת דְּפִיֶּקֶה וּנִיֵּם , בִּישְׁטֵר נִבָּאִיד טוּל בִּכְשֵׁד. פִּסְא אֶז חוּרְדֵּן אֶפִּיקוֹמוֹן נִבָּאִיד הִיֶּךְ הַאֵדֵּה גִזָּאִיִּי דִּיגְרִי חוּרֵדֶה שׁוּד טָא טַעֲמֵם מִסָּאִי יָאֵבּוּד קִרְבֵּן פִּסְא דִּר דֵּהָאֵן בָּאִיִּי בִּמָּאֵד וּתֵּנְהָ נוֹשִׁידֵּן אֲבֵּ מְגָאֵז מִי־בָּאֻשׁ וּצָאִי יָא קִהּוּה בָּא שִׁכֵּר נִיז קֵה בֵּה בִּידָרִי וּדָאֻמָּה שְׂרַח וּטוּזִיבִּיחַ צִיגּוֹנְגִּי חֵרוּךְ בְּנִי־יִסְרָאֵל אֶז מִסְרֵ כִּמֵּק מִי־כֵּנֵד , מְגָאֵז שִׁמְרֵדֶה שִׁדֵּה אִסֵּת.

7. דִּר חָאֵר אֶז אֲרָאֻל יִשְׂרָאֵל טִמָּם מִרְאִסֵּם שֵׁב אֹוֹל רָא מְגִדָּדָא דִּר שֵׁב דּוּם אֲנִבְגָּם מִי־דֵּהֵנֵד וּדִּר קִיִּבּוּשׁ דּוּבָאֵרֶה בְּרָאֻחִי שְׁהַחִיִּינוּ גִּפְתֵּה מִי־שׁוּד וּטִמָּם נִכָּאֵת וּקוּאִינֵן דְּזִכֵּר שִׁדֵּה בְּרָאִי שֵׁב אֹוֹל , דִּר מִרְאִסֵּם שֵׁב דּוּם נִיז רִעָאִיִּת מִי־גִרְדֵּד.

8. חֲאֻנְמֵהָאִי הִסְטֵנֵד קֵה עָאֵדֵת דָּאֻרֵנֵד פִּסְא אֶז בְּרָאֻחִי הַמוֹצִיא וּבְרָאֻחִי לַל אֲכִילֵת מִצָּחַה מִקְדָּר כֵּמִי אֶז מִסָּא רָא מִי־חֹרְנֵד וּפִּסְא אֶז

נִכְתֵּה: מְכָאִי קֵה אִמְתָּאֵל דָּאֻרֵד בָּא דִּר דִּסֵּת דָּאֻשְׁתֵּן פִּאֻמִּסֵּ בֵּה אֵנְהָ וָאֵרֵד שִׁדֵּהֵאִיִּם בָּאִיד מוֹרֵד בָּאֻרְסִי פִּאֻמִּסֵּ קִרָּאֵר קִירֵד מִתִּי אִגֵּר אָנֹּה מִמֵּל וָיִזֶּה נִגְהָדָרִי פִּאֻמִּסֵּ נִמִּי־בָּאֻשְׁדֵּ. הִמְצִינֵן דִּר פִּאֻנֵהָאִי קֵה קוּדִי פִּרְדִּסָּאֵל וְהוּד דָּאֻרֵד טִמָּם אֲטָאֻחָה מִתִּי זִיר כִּמְדָהָ בָּאִיד בָּאֻרְסִי שׁוּד.

קָאִבֵּל טוּבֵה פּוֹאֵנְדָּגָן גִּרָמִי

דִּר מִמְלֵהָאִי דִּזִּיל אִמְכָּאֵן דִּרִּיפִּאֵת נִשְׂרִיֶּה צָאֵפֵ שִׁדֵּה וְהוּד דָּאֻרֵד:

* **יִרּוּשָׁלַיִם:** בָּאֻזָּר מִפְנֵה יִהוּדָא , פִּיבָּאֵן אִפְרָסֵק , פִּרּוּשְׁגָּה אֲקָאִי יוֹסֵפֵ קֵהֵן טֵלֵפֵן 052-0836955

* **יִרּוּשָׁלַיִם:** גִּתּוּלָא , פִּיבָּאֵן מִלְפֵי אִי־סִרָאֵל שִׁמָּרֵה 25 פִּרּוּשְׁגָּה אֲקָאִי פִּרְגִּיָּאֵן

* **טֵל אֹוִיבּוּ:** פִּיבָּאֵן עִלְיָא שִׁמָּרֵה 33 , אֲקָאִי קֵהֵן פּוּלָדִי * **פּוּלּוֹן:** בֵּית הַכִּנְסֵת צִעִירִי אִירָאֵן , בֵּית הַכִּנְסֵת מִגֵּן דּוּד

* **כִּפְרֵסָבָא:** אֲקָאִי מוֹרֵטִי קֵהֵן טֵלֵפֵן 052-3561529 * **נָטָאִיָּא:** אֲקָאִי פִּרְהָד תִּרְאֻשְׁדָּגָאֵן טֵלֵפֵן 052-8686886

* **בֵּיִתָּא:** פִּאֻנוּאֵדֶה אֲקָאִי נוֹרָאִי טֵלֵפֵן 054-8428936

* אִמְכָּאֵן דִּרִּיפִּאֵת אִינֵּן נִשְׂרִיֶּה אֶז תָּרְנֵמָאִי <http://www.ladaat.info/gilyonot.aspx?view=1> וְהוּד דָּאֻרֵד.